

וְרִאִיתֶיהָ. מַאי וְרִאִיתֶיהָ, רֹא הָוָא כִּמֵּה דָּאת אָמֵר (יחזקאל ט) וְהַתּוֹתֶת תַּיּוּ עַל מִצְחֹות גּוֹן. לְאַתְּהַזֵּה עַלְיָהוּ. וְאִיכָּא דָאָמֵרִי דָא רְשִׁימָו דָּאת קְדִישָׁא דִי בְּבָשָׂרָא.

אָמֵר רַבִּי יְהוָדָה וְדָאי כֵּלָא הָוָא. (ר"א ה"ב) אָבֶל הָאֵי קָשֶׁת דָאַתְּהַזֵּי בְּעַלְמָא בְּרוֹא עַלְאָה קִיּוּמָא. וּבְדַיְקָוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא זְמִינָא הָאֵי קָשֶׁת לְאַתְּקַשְׁטָא בְּגּוֹנוֹנוֹי בְּכַלָּה דָא דְמַתְּקַשְׁטָא לְבָעָלה. אָמֵר לֵיהֶה הָהָוָא יִזְדָּאי בְּדַי אָמֵר לֵי אֲבָא בְּדַיְקָוּן מִסְתַּלְקָמָא (אמֵר לוֹ) לֹא תַּצְפֵּי לְרָגְלֵי דְמִשְׁיחָא עַד דִּיבְרָהָיו הָאֵי קָשֶׁת בְּעַלְמָא (ר"א ל"ג בענין) מַתְּקַשְׁטָא בְּגּוֹנוֹנִי גְּהִרְיָן וִיתְגִּיר לְעַלְמָא. וּבְדַיְקָוּן צְפֵּי לֵיהֶה לְמַשִּׁיחָה.

מִנְזָן, דְּבַתִּיב וְרִאִיתֶיהָ לְזִבְרָה בְּרִית עַזְלָם. וְהַשְׁתָּא דָאַתְּהַזֵּיא בְּגּוֹנוֹנִין חַשׁוֹבִין מַתְּהַזֵּיא לְדוֹבְרָנָא

לשון הקודש

וְרִאִיתֶיהָ, מה זה וְרִאִיתֶיהָ? סוד הָוָא, בָּמוֹ שָׁנָאָמֵר (יחזקאל ט) וְהַתּוֹתֶת תַּיּוּ עַל מִצְחֹות גּוֹן, לְהַרְאֹתֶת עַלְיָהָם. וַיֵּשׁ אָמָרִים, זה רִשְׁמָה אֲוֹתָהָ קְדוּשָׁתָה שֶׁבְּבָשָׂר. אָמֵר רַבִּי יְהוָדָה, וְדָאי הַפְּלָה הָוָא. וּבְדַי אָבֶל קָשֶׁת זוֹ שְׁנָרָאִית בְּעוֹלָם עַזְמָרָת בְּסָוד עַלְיָון, וּבְשִׁינְזָאוּ יִשְׂרָאֵל מִהְגָּלוֹת, עַתִּידָה קָשֶׁת זוֹ לְהַתְּקַשֵּׁט בְּגּוֹנוֹנִים בְּכַלָּה,

(והיא לוכרו) **הַלֹּא יִתְיַיֵּן מִבּוֹל.** אֲבָל בְּהַהְיָא זֶמֶנָא אֲתַחְזֵיָא בְגַזְוִינָן נְהִרְיָן וּמִתְקַשְׁטָא בְתַקְוָנָא כְּכָלָה דְמִתְקַשְׁטָא לְבַעַלָה וּכְדִין לְזִבְרָה בְּרִית עֹלָם וַיַּדְבֵר קָרְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא לְהַאי בְּרִית דָאִידָהו בְגַלוּתָא וַיַּקְרִים לָהּ מַעֲפָרָא הַדָּא הַזָּא דְבַתִּיב, (הושע ג) וַיַּבְקְשׁוּ אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָוִד מִלְכֵיכֶם. וּבַתִּיב, (ירמיה לו) וַיַּעֲבְדוּ אֶת יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָוִד מִלְכֵיכֶם אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם, אֲשֶׁר אֲקִים מַעֲפָר בְּמַה דָאָת אָמֵר, (עמוס ט) אֲקִים אֶת סְבִת דָוִד הַנוֹפֶלֶת. וְעַל דָא וַרְאִיתָה לְזִבְרָה בְּרִית עֹלָם וְלְאַקְמָא לָהּ מַעֲפָרָא.

וַיֹּאמֶר הַכִּי אֲבָא דְבָגִין כֵּה אָדָר בְּאוֹרִיְתָא פּוֹרְקָנָא דִישְׂרָאֵל וְדִכְוָרָנָא דִילָה. וְזֹא הַזָּא דְבַתִּיב, (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעֲתִי מַעֲבוֹר מֵי נַחַת עוֹד עַל הָאָרֶץ כֹּן נִשְׁבַּעֲתִי מִקְצָוף עַלְיָךְ וּמִגְעָר בְּךָ: (דף עב ע"ב)

לשון הקודש

לָהֶם. אֲשֶׁר אֲקִים מַעֲפָר. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (עמוס ט) אֲקִים אֶת סְבִת דָוִד הַנּוֹפֶלֶת. וְעַל וַרְאִיתָה לְזִבְרָה בְּרִית עֹלָם וְלְהַקְמָה מַהְעָפָר.

וַיֹּאמֶר כֵּה אֲבָא, שְׁמָשִׁים כֵּה גַּזְבָּה בַתּוֹרָה גַּאלָת יִשְׂרָאֵל וּזְכָרוֹנָה. וְזֹה שְׁבָתּוֹב (הושע ט) וַיַּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָוִד מִלְכֵיכֶם. וּבַתּוֹב (ירמיה לו) וַיַּעֲבְדוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָוִד מִלְכֵיכֶם אֲשֶׁר אֲקִים

גְּרָאִית לְזִבְרָה וְהִיא לְזִבְרָה שֶׁלֹּא יְבָא מִבּוֹל. אֲבָל בְּאָתוֹן וּמִן גְּרָאִית בְּגַנְגִים מִאִירִים וּמִקְשָׁתָה בְּתַקְוָן בְּמוֹ בְּלָה שְׁמִתְקַשְׁטָה לְבַעַלָה, וְאֶוּ לְזִבְרָה בְּרִית עֹלָם, וַיַּדְבֵר הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַבְּרִית הַזֶּה שְׁהִיא בְגַלְוָה וַיַּקְרִים מַהְעָפָר. וְזֹה שְׁבָתּוֹב (הושע ט) וַיַּבְקְשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָוִד מִלְכֵיכֶם. וּבַתּוֹב (ירמיה לו) וַיַּעֲבְדוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם וְאֶת דָוִד מִלְכֵיכֶם אֲשֶׁר אֲקִים

וַיְהִי בָּנֵי נְחַת הַיּוֹצָאִים מִן הַתְּבָה. רבי אלעזר אמר פיו דכתיב **וַיְהִי בָּנֵי נְחַת.** אמר אמר **הַיּוֹצָאִים מִן הַתְּבָה.** וכי בגין אחרינו הו ליה דלא נפקי מן תיבותא. אמר ליה רבי אבא אין. דהא **לְבַתֵּר אֶזְלִידּוּ בְּנוֹי בְּגַיִן.** הכתיב אלה תולדות שם **וּגּוֹ.** ואנו לא נפקי מגו תיבותא. ובגין כה כתיב **הַיּוֹצָאִים מִן הַתְּבָה שֶׁם וְחַם וַיְפַת.**

רַبִּי שְׁמֻעֹן אָמַר אֵילוּ הַוִּינָּא שְׁכִיחַ בְּעַלְמָא כֵּד יְהִיב קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא סְפִּירָא דְחַנוֹךְ בְּעַלְמָא וִסְפִּירָא דָאָדָם, אֲתָקִיפָּנָא דָלָא יְשַׁתְּבָחוֹן בֵּין בְּגַיִן אַנְשָׁא, בְּגַיִן דָלָא חִיְשָׁוּ כָל חַכְמָאוֹן לְאַסְתְּבָלָא בְּהָזֶה וְטַעַן בְּמַלְיוֹן אַחֲרֵינוּ לְאַפְקָא מִרְשָׁו עַלְאָה לְרַשְׁוֹ אַחֲרָא. וְהַשְּׁתָּא הָא חַכְמִי עַלְמָא יְדַעַּו מַלְיוֹן וְסַתְּמִין לֹזֶן וּמַתְּקִפֵּי בְּפּוֹלְחָנָא דְמַאֲרִיהּוֹן.

לשון הקודש

בְּעוֹלָם בְּשָׁגַנְתִּוּן הַקְּדוּשָׁ בָּרוֹךְ הוּא סְפִּירוֹ שֶׁל חַנוֹךְ בְּעוֹלָם וִסְפִּירוֹ שֶׁל אַרְם, הִיִּתְיַיְּתָ מַתְּהֻוק שֶׁלָא יִמְצָאוּ בֵין הָאָנָשִׁים, כי לא חִשְׁשָׁו כָל הַחַכְמִים לְהַסְּתָּבֵל בָּהֶם וְטוּעַ בְּדָבְרִים אַחֲרִים לְהֹזְצִיאָ מִרְשָׁוֹת עַלְיָנָה לְרַשְׁוֹת אַחֲרָתָה, וְכַעַת הַגָּהָה חַכְמִי הַעוֹלָם יוֹדָעים דָבָרִים וּמִסְתִּירִים אַוְתָם וּמַתְּהֻוקִים בָּעֲבוּדָת רַבּוֹנָם.

וַיְהִי בָּנֵי נְחַת הַיּוֹצָאִים מִן הַתְּבָה. רבי אלעזר אמר, פיו שכותב ויהיו בגין נתן, למה אמר היוצאים מן התבה? וכי בגין אחרים הוי לו שלא יצא מהתבה? אמר לו רבי אבא, פן שחרyi אחר כה חולידי בגין בניהם, שכותוב אלה תולדות שם וגו', והם לא יצא מהתבה. ולכון כתוב היוצאים מן התבה שם וחתם וויפת. **רַבִּי שְׁמֻעֹן אָמַר, אֵילוּ הִיִּתְיַיְּתָ מִצְוִי**

וְהִיא קָרָא אֲשֶׁר חָנָא בָּרוֹא דָרוֹן. (תוספთא) דבר
אתער חדוה דבל חדוון טמרא סתימא
סבתא דסבתין אנ hairy מעיה גהירו דקיק. חדוה דבל
חדוון גהיר לימינא במשה רבות עלאה. ונ hairy
לשמאלא בחדוה דחטרא טב, גהיר לאמצעתא
בחדוה (ר"א דארנויא) דתרין סטרין. רוזה אתער ורזה
סלקא ואתייהיב ברזחה.

דָבָקוּ דא בדא. תלת עליין בתלתה. מגו תלת
נפקא חד ברית דבקא בברית. אתעברת
ריהם דסלקא, מתעברת מעיה. כド אתייחית בתריין
סטרין אתדקנו רוזה ברזחה (דף עג ע"א) ומתעברו מתלת
בגין. ונח ותיבה נפקו מעיהו תלטה, גזונא דתלתה
עלאיין, ואליין אנון דנפקו מגו תיבותה שם וחתם זיפת.
שם דבסטר ימינא, חם דבסטר שמאלא. יפת
אַרְגּוּנוֹנָא דבליל לוֹן.

לשון הקודש

ופסוק זה מצאתי בסוד הפסודות דבקים זה בזו. שלוש נכנים לשליש.
תוספთא, שבשמוער חדות בל חדות
הטמיר הגנתר, וכן הנקנים מאיר ממוץ
אור דקיק. חדות בל חדות מאיר לימין
בשמון משחה עליון, ומאייר לשמאלי
בחדרות היין הטוב, מאיר לאמצעת בחדרה
ושל הארכמן של שני צדים. רוזה
מתעוררת ורזה עולה וננתן ברוות.

וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן. זֹהָמָא דְּדַהֲבָא תְּחוֹת קְסְטִיפִין. אַתְּעַרְוַתָּא דְּרוֹיחָא מְסָאָבָא דְּגַחַשׁ קְרֻמָּה. וּבְגַיְן כֵּה רְשִׁים וְאָמֶר, וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן. דְּאִירְתִּי לְוֹטִין עַל עַלְמָא. הַהְוָא בָּנָעַן דְּאַתְּלַטִּיא. הַהְוָא בָּנָעַן דְּאָחָשִׁיךְ אֲנָפִי בָּרִינִין.

וּבְגַיְן כֵּה (כָּלְהָו) לֹא נְפִיק מָגו בְּלַלָּא דְּכָלְהָו אֶלָּא דָא דְּכַתִּיב וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן. הַהְוָא דְּאָחָשִׁיךְ עַלְמָא, וְלֹא בְּתִיב בְּכָלְלָא דָא וְשֵׁם הָוָא אֲבִי כֵּה או יִפְתַּח הָוָא אֲבִי כֵּה, אֶלָּא מִיד קְפִץ וְאָמֶר וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן. וְדָאי.

וַעַל דָּא כֵּד אַתָּא אַבְּרָהָם מַה בְּתִיב (בראשית יט) וַיַּעֲבֵר אַבְּרָם בָּאָרֶץ. דַע לֹא הָוָה קִיּוֹמָא דְּאַבְּהָן וְלֹא אָתוּ זָרָעָא דִּישָׂרָאֵל בָּעַלְמָא, דִּיפּוֹק שְׁמָא דָא וַיַּעֲזִיל שְׁמָא עַלְאָה קִדְישָׁא. כֵּד הָוּ זָבָאֵין יִשְׂרָאֵל אֲקָרֵי

לשון הקודש

שְׁחַחְשִׁיךְ אֶת הָעוֹלָם, וְלֹא בָתַוב בְּכָל וְה וְשֵׁם הָוָא אֲבִי כֵּה או יִפְתַּח הָוָא אֲבִי כֵּה, אֶלָּא מִיד קְפִץ וְאָמֶר וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן. וְדָאי.

וַעַל זֶה, כְּשַׁבָּא אַבְּרָהָם, מַה בְּתֻוב? (בראשית יט) וַיַּעֲבֵר אַבְּרָם בָּאָרֶץ. שְׁעַדְיוֹן לֹא הָיָה קִיּוֹם שֶׁל הָאָבוֹת וְלֹא בָא וַעֲשֵׂל יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם שִׁיצְיָא הַשֵּׁם חִזְקָה וַיְבָנֵס שֵׁם עַלְיוֹן קָדוֹשׁ. בְּשַׁהְיוֹ יִשְׂרָאֵל צְדִיקִים,

שְׁבָצֵד שְׁמָאֵל, יִפְתַּח אַרְגְּמָן שְׁכוֹלָל אֹתָם. וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן, וְהַמָּת הַזָּהָב תְּחַת סִינְיָם. הַתְּעוֹזָרוֹת רוח הַטְּמָאָה שֶׁל נְחַשׁ הַקְּרָמוֹנִי. וְלֹכֶן רְשֵׁם וְאָמֶר, וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן. שְׁהָבִיא קָלְלוֹת עַל הָעוֹלָם. אָתוֹ בָּנָעַן שְׁהָתְקַלֵּל, אָתוֹ בָּנָעַן שְׁחַחְשִׁיךְ פָּנִי הַבְּרִיות.

וְלֹכֶן (כָּלְסָט) לֹא יָצַא מִכְלָל בָּלָם, אֶלָּא זֶה שְׁכַתּוֹב וְחַם הָוָא אֲבִי בָּנָעַן, אָתוֹ

**אָרְעָא עַל שֶׁמֶא דָא אָרְצִי יִשְׂרָאֵל. בְּדַלָּא זָכוֹ אֲקָרֵי
אָרְעָא עַל שֶׁמֶא אַחֲרָא, אָרְצִי בָּנָעַן.**

וַיַּעַל דָא בְתִיב, (בראשית ט) **וַיֹּאמֶר אָרוֹר בָּנָעַן עָבֵד
עָבָדים יִהְיֶה לְאָחִיו.** **דָאַיְהוּ אִיְתִי לְזֹוּטִין עַל
עַלְמָא.** **וּבְנָחַשׁ מַה בְתִיב,** (בראשית ג) **אָרוֹר אַתָּה מִפְלֵ
הַבְּהִמָּה.** **הַיְינוּ דְבָתִיב עָבֵד עָבָדים.** **וַיַּעַל דָא בְתִיב
שֵׁם חָם וַיַּפְתַּח.** **תִּלְתָּ אַלְיִז בְּנֵי נָח הַיּוֹצָאים מִן**
הַתִּיבָה בְּדַקְאָמְרִין:

שְׁלִשָּׁה אֱלֹה בְּנֵי נָח. קיימא דכָל עַלְמָא, קיימא
דָרְזָא עַלָּה. ומיאלה נִפְצָה כָל הָאָרֶץ.
הַיְינוּ רָזָא (ד) דתִלְתָת גּוֹנוֹן עַלְאַיִן. דבד הַהוּא נָהָר
דְנַגִּיד וּנְפִיק אַשְׁקֵי לְגַנְתָּא בְּחִילָא דתִלְתָת אַלְיִז עַלְאַיִן.
וּמְתַפֵּן אַתְפְּרִשָּׁן גּוֹנוֹן דְלַתְתָא כָל חָר וְחָד כְּלִיל
בְתִבְרִיה, לְאַחֲזָה דִיקְרָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְפֵשֶׁט

לשון הקורש

מן התבה, במו שאמרנו.
שְׁלִשָּׁה אֱלֹה בְּנֵי נָח, הקיום של כל
העוֹלָם, הקיום של סוד עליון. ומיאלה
נִפְצָה כָל הָאָרֶץ, הינו סוד עיתן של שלישת
הָגּוֹנוֹנִים הַעֲלִילּוֹנִים. שְׁבָשָׁאוֹתוֹ נָהָר שְׁשׁוּפָע
וַיּוֹצֵא, מִשְׁקָה אֶת הָגּוֹן בְּכָמֶה של שלישת
הַעֲלִילּוֹנִים הַלְלוּנוּ. ומשם נִפְרְדוּ הָגּוֹנוֹנִים
שְׁלִמְטָה כָל אַחֲד וְאַחֲד כְּלִיל בְּחִבּוֹן,
לְהַרְאֹות שְׁכָבּוֹד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא

נִקְרָא הָאָרֶץ עַל הַשֵּׁם הַזֶּה - אָרְצִי
יִשְׂרָאֵל. בְשָׁלָא זָכוֹ, נִקְרָא הָאָרֶץ עַל
שֵׁם אֲרוֹר - אָרְצִי בָנָעַן.
וַיַּעַל זֶה בְתֻוב (שם ט) **וַיֹּאמֶר אָרוֹר בָנָעַן
עָבֵד עָבָדים יִהְיֶה לְאָחִיו.** **שְׁהָוָא חַבִּיא
קְלִלוֹת עַל הַעוֹלָם.** **וּבְנָחַשׁ מַה בְתֻוב?** (שם
ג) **אָרוֹר אַתָּה מִפְלֵהַבְּהִמָּה,** הַיְינוּ מַה
שְׁבָתֻוב עָבֵד עָבָדים. **וַיַּעַל זֶה בְתֻוב שֵׁם
חָם וַיַּפְתַּח.** **שְׁלִשָּׁת אֱלֹה בְּנֵי נָח הַיּוֹצָאים**

לעילא ותטא, ואיהו חד בעלאי ותטא.

אמֵר רבי אלעזר תלת גוונין אלין בכל אנון דאתין מפטר דקדושה, ומחייזו דתלת גוונין אלין מתרשאן לבל אנון דאתין מפטרא דרווחא אחרא. ובר תסתбел ברזא דרגין תשבח היך מתפרשן גוונין לבל אנון סטרין עד דעילים לטא ברזא דנון שבעה ועשרין צפורים (סטרי) דריש דחפיין לטהומי.

ובכל ידיעא לחכימין עליונים. ובאה חולקון דצדיקיא דקדשא בריך הוא אתרעי ביקרהון ונגלי לוון סתרין עלאין דחכמתא, עליינו כתיב, (תהלים כה) סוד יי' ליראיו ובריתו להודיעם.

פתח רבי אלעזר ואמר (ישעה כה) יי' אלהי אתה ארום מה אודה שמה כי עשית פלא עצות

לשון הקודש

התפשט למעלה ולמטה, והוא אחד בעליונים ובתקומין. שמכבים את התקומות.

אמר רבי אלעזר, שלשות הנינים הלו בבל אותם שבאים מצד הקדשה, ומפארה של שלושת גוונים אלו נפרדים לכל אותם שבאים מצד הרום האחרת, ובשתסתбел בסוד הרגנות תמצא איך נפרדים הנינים לבבאים אותם האזרדים, עד שנכנסים למטה בסוד של אותם עשרים

פתח רבי אלעזר ואמר, (ישעה כה) אלהי אתה ארום מה אודה שמה כי עשית פלא

התפשט למעלה ולמטה, והוא אחד בעליונים ובתקומין. שמכבים את התקומות. אמר רבי אלעזר, שלשות הנינים הלו בבל אותם שבאים מצד הקדשה, ומפארה של שלושת גוונים אלו נפרדים לכל אותם שבאים מצד הרום האחרת, ובשתסתбел בסוד הרגנות תמצא איך נפרדים הנינים לבבאים אותם האזרדים, עד שנכנסים למטה בסוד של אותם עשרים

מַרְחֹק אָמוֹנָה אָמֵן. בִּמְהָ אֵית לֹזֶן לְבִנֵּי נְשָׂא לְאַסְפָּלָא בַּיקָּרָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא וְלְשָׁבָחָא לִיקָּרִיה. בְּגַזְן דְּכָל מָאוֹ דִּידָע לְשָׁבָחָא לְמִאֲרִיה בְּדָקָא יְאֹתָה. קָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא עֲבִיד לִיה רְעוּתִיה. וְלֹא עוֹד אֲלֹא דְאָסְגַּי בְּרָכָאוֹ לְעִילָּא וְתִתְּפָא.

וְעַל דָּא מָאוֹ דִּידָע לְשָׁבָחָא לִיה לְמִאֲרִיה וְלִיחְדָּא שְׁמִיה, חַבִּיב הַזָּא לְעִילָּא וְחַמִּיד לְתִתְּתָא וְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא מִשְׁתַּבְּחָה בֵּיה (נִא בַּיקָּרִיה), וְעַלְיָה בְּתִיב, (ישועה מט) וַיֹּאמֶר לֵי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אָשָׁר בְּהָ אֲתִפְאָר:

וַיִּצְחַל נָח אִיש הַאֲדֻמָּה וַיַּטְעַ בָּרָם. רַبִּי יְהוֹדָה וּרְبִי יוֹסֵי. חֶר אָמֶר מִגּוֹן עַדּוֹ (arterebeta) אֲתִתְרַכְּבָת וְנִצְיב לְהָחָא. וְחֶר אָמֶר בְּאֶרְעָא הַוְת וְעַקְרָל לְה וְשַׁתְל לְה, וּבְהַזָּא יוֹמָא עֲבָדָת אִיבֵּין וְגִיצָת לְבָלְבִּין

לשון הקודש

עצות מרחק אָמוֹנָה אָמֵן. בִּמְהָ יִש לְבִנֵּי אָרְם לְהַסְתַּבֵּל בְּכָבוֹד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא וְלְשָׁבָח לְכָבוֹד, מִשּׁוּם שְׁבָל מֵשִׁירְעָד לְשָׁבָח אֶת רְבָנוֹ בָּרוּאי, הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶת רְצׂוֹנוֹ, וְלֹא עוֹד – אֲלֹא אֲתִפְאָר.

וַיִּצְחַל נָח אִיש הַאֲדֻמָּה וַיַּטְעַ בָּרָם. רַבִּי יְהוֹדָה וּרְבִי יוֹסֵי. אֶחָד אָמֶר מִגּוֹן עַדּוֹ גִּתְרַכְּבָת הַוְת וְעַקְרָל אָמֶר בְּאֶרְעָא הַיְתָה וְגַטְל אָוֹתָה גַּרְשָׁה וְגַטְעַ אָוֹתָה בָּאָן. וְאֶחָד אָמֶר בְּאֶרְעָא הַיְתָה, וְעַקְרָל אָוֹתָה וְשַׁתְל אָוֹתָה, וּבְאָוֹתוֹ יוֹם עַשְׁתָּה פְּרוֹת וְגַנְגָנוֹת לְבָלוּבִים וְעַגְבִים, וְהִיא סֹוחַט אָוֹתָה שְׁמַרְבָּה בְּרֹכוֹת לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה. וְעַל כֵּן, מֵשִׁירְעָד לְשָׁבָח אֶת רְבָנוֹ וְלִיחְדָּא אֶת שְׁמוֹ, חַבִּיב הַזָּא לְמַעַלָּה וְגַחְמָד לְמַטָּה, וְהַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא

וְעַנְבִּים וְהָזָה סְחִיטָה לְה וְשַׁתִּי מִן חֶמְרָא וְרוֹוי.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אמר ר' אָרָא דְּחֶכְמַתָּא אֵיתָיו הַכָּא בְּהָאֵי קְרָא. בְּדַבָּר בְּעָא נָח לִמְבָדֵק בְּהָזָה חֹזֶא דְּבָדֵק אֲדָם הַרְאָשָׁזָן. לֹאו לְאַתְּדִבְקָא בֵּיה, אֶלָּא לִמְנָדֵעַ וְלֹא תִּקְנָא עַלְמָא וְלֹא יִכְילֶל. סְחִיטָה עַנְבִּים לִמְבָדֵק בְּהָזָה כְּרָם. בֵּין דְּמָטָא לְהָאֵי, (ד"א בְּדִין) וַיִּשְׁבַּר וַיִּתְגַּל. וְלֹא הָזָה לִיה חִילָּא לִמְיִקְמָם. וּבְגַן כְּדַבְרָה וַיִּתְגַּל גַּלְיָה פִּרְצָה דְּעַלְמָא דְּהָזָה סְתִּים. בְּתוֹךְ אַחֲלָה בְּתִיב בְּהָאֵ. וְעַל דָּא בְּתִיב וְאֶל תִּקְרָב אֶל פִּתְחָה בְּיִתָּה. בְּתוֹךְ (עג ע"ב) אַחֲלָה דְּהָזָה כְּרָם.

כְּגַ�וְנָא דָא בְּנֵי אַהֲרֹן דְּתִגְיִינֵן שְׁתִוְיִי יְיַזְעָן הָוּ. וּבֵי מָאן יְהִיב לוֹזָן חֶמְרָא בְּהָזָה אַתְּר לִמְשַׁתִּי. אֵי סְלִקָּא דְּעַתָּךְ דָּאנוּ חַצִּיפִין הָוּ דְּרוֹזָן חֶמְרָא. לֹאוּ הָכִי, אֶלָּא וְדָאי מִהָּזָה חֶמְרָא רָוּ דְּכִתִּיב, (ויקרא י)

לשון הקודש

וְשַׁוְתָה מִהְיָין וּמִשְׁתַּבְרָה. **רַבִּי שְׁמֻעוֹן** אמר, סוד הַחֶכְמָה הוּא בָּאָן אַחֲלָה, בְּתוֹב בְּהָאֵ. וְעַל זה בְּתוֹב וְאֶל תִּקְרָב אֶל פִּתְחָה בְּיִתָּה. בְּתוֹךְ אַחֲלָה שֶׁל אָוֹתָה כְּרָם. **כִּמוֹ זֶה בְּנֵי אַהֲרֹן שְׁשַׁנְינוּ שְׁחוּי שְׁתִוְיִי יְיַזְעָן, וּבֵי מַי נְפַנֵּן לְהָם יְיַזְעָן בְּאוֹתוֹ מָקוֹם וְלֹא יִכְלֶל.** סְחִיטָה עַנְבִּים לִבְדֵק בְּאוֹתוֹ כְּרָם. בֵּין שְׁהִגִּיעַ לְהָה, וְאֵז וַיִּשְׁבַּר וַיִּתְגַּל, וְלֹא חַצּוֹפִים שְׁשַׁתְוּ יְיַזְעָן - לֹא בָּה! אֶלָּא וְדָאי הָיָה לוֹ כְּחַלְמָד. וְלֹכְן וַיִּתְגַּל, גַּלְיָה פִּרְצָה

וַיָּקֹרֵבוּ לִפְנֵי יְהֹוָה אֲשֶׁר זֶה וּתְבִיב
הַתָּם (משלו) לְשֻׁמְךָ מֵאָשָׁה זֶה וּבְלֹא חֶדְמָה.

וַיָּבֹן כְּגֹזְנוֹנָא דָא וַיִּשְׁתַּחַת מִן הַיּוֹן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. וַיַּעַל
דָא אַתְעַר חָם אֲבֵי בְּגַעַן בְּמַה דָאַתְמָר וְאַתְיָהִיב
אַתְרָ לְבָגַעַן לְשַׁלְטָה, וּמַאי דְהֹהָה הַדִּין צְדִיק בְּרִזָּא
דְבָרִית סְרָפוֹ. וַתִּנְיא דָאַעַבָּר מִגְיָה הַהְוָא קִיּוֹמָא.

וַיַּגְנֹן בְּהַז אָמֵר אָרוֹר דָהָא לְזֹוּטִין אַתְעַרְוּ
בְּקַדְמִיתָא עַל יִדְיָה בְּעַלְמָא. (וַיַּעַל דָא וַיֹּאמֶר אָרוֹר בְּגַעַן
דָהָא לְזֹוּטִין יִתְהַווּ עַל עַלְמָא בְּקַדְמִיתָא). עַבְדָּים יְהִיָּה בְּמַה דָאַת
אָמֵר אָרוֹר אַתָּה מִפְּלָל הַבְּהָמָה וְגוֹ. פָּלָא יִתְהַקֵּן
לְזֹמְנָא דָאַתִּי וְהֹא לֹא יִתְהַקֵּן. וּבָלָא יִפְקֹד לְחִירָה
וְהֹא לֹא יִפּוֹק. זֶרֶזֶא אִיהוּ לְאַנְיוֹן דִּידָעִי אַרְחוֹי
וְשְׁבִילִי דָאָוְרִיתָא.

פתח ואמר (תהלים נא) **כִּי פְשֻׁעִי אָנִי יְדֻעָה וְחַטָּאתִי גָּגָדי**

לשון הקורש

מְאוֹתוֹ יֵין שְׁתַו, שְׁכַתּוֹב (יקרא י) וַיָּקֹרֵבוּ
לִפְנֵי ה' אֲשֶׁר זֶה. בְּתוֹב בָּאָן אֲשֶׁר זֶה
וּבְתוֹב שֵׁם (משלו) לְשֻׁמְךָ מֵאָשָׁה זֶה.
וְהַכְלָל דָבָר אֶחָד.
וּבְהַכְלָל זֶה וַיִּשְׁתַּחַת מִן הַיּוֹן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל.
וַיַּעַל זֶה הַתְּעוּרָר בְּתַחְלָה עַל יְדוֹ בְּעוֹלָם. וַיַּעַל זֶה
וַיֹּאמֶר אָרוֹר בְּגַעַן. שְׂהִיר קָלָלוֹת יִבְאֹו עַל הָעוֹלָם
בְּבַתְחָלָה. עַבְדָּים יְהִיָּה, בָּמו שְׁגָאָמֶר
אָרוֹר אַתָּה מִפְּלָל הַבְּהָמָה וְגוֹ. הַכְלָל יִתְהַקֵּן
לְעַתִּיד לְבָא, וְהֹא לֹא יִתְהַקֵּן. וּבָלָם יִצְאֹו
לְחִירָה, וְהֹא לֹא יִצְאָ. וְסֹוד הַוָּא לְאַוְתָּם
שִׁיזְׁעִים רְכִיבִי וְשְׁבִילִי הַתְּזָהָר.
פתח ואמר, (תהלים נא) **כִּי פְשֻׁעִי אָנִי יְדֻעָה**

תמיד. בפָה אֵית לֹזֶן לְבִנֵי נְשָׁא לְאַסְתְּמָרָא מִחוּבִּיהוּ מִקְמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא. הָא לְבַתֵּר הַחֲטָא בָּר נְשָׁ רְשִׁים הָזָא חֹבֵיה לְעִילָא וְלֹא אַתְמָחָק בָּר בְּתוּקָפָא דְתִוְבָּתָא סְגִיא. בְפָה דָאָת אָמָר, (ירמיה ב) כי אם תְכַבֵּסִי בְּגַתָּר וַתְרַבֵּי לְדָבָר יְבוּרִית נְכָתָם עֻזְנָךְ לְפָנֵי.

תָא חַזִי, בֵין דְחָב בָּר נְשָׁ קָמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא זְמָנָא חַדָּא עָבֵיד רְשִׁימָיו. וּבְדָחָב בִּיה זְמָנָא תְגִינָא אַתְפָּקָפ הָזָא רְשִׁימָיו יְתִיר. חָב בִּיה זְמָנָא תְלִיתָה אַתְפָּשָׁט הָזָא כְתָמָא מְסִטָּרָא דָא לְסִטָּרָא דָא, בְּדִין בְּתִיב נְכָתָם עֻזְנָךְ לְפָנֵי.

תָא חַזִי, דָוד מְלָפָא בֵין דְחָב קָמֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא עַל עַסְקָא דְבָת שְׁבָע, חָשֵׁב דְהָזָא חֹבָא אַתְרִישִׁים עַלְיהָ לְעַלְמָין. מָה בְּתִיב, (שמואל ב יב) גַם יְיָ הָעֵבִיר חַטָּאתךְ לֹא תְמוּת. אַעֲבָר הָזָא רְשִׁימָיו מִקְמִיהָ.

לשון הקודש

ברוך הוא פעם אחת – עוזה רשם. וחטאתי גנדי תמיד. בפָה יִשְׂרָאֵל לְבִנֵי אָדָם לְהַשְׁמֵר מְחַטְּאיכֶם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שָׁהָרִי אַחֲר שְׁחָטָא אָדָם, רְשִׁים חַטָּאוֹ לְמַעַלָה וְלֹא גַמְחָק, רָק בְּכָתָשׁ שֶׁל תְשׁוּבָה רַבָּה, בָמָו שְׁנָאָמָר (ירמיה ב) כי אם תְכַבֵּסִי בְּגַתָּר וַתְרַבֵּי לְדָבָר יְבוּרִית נְכָתָם עֻזְנָךְ לְפָנֵי.

בָא רָאָה, בֵין שְׁחָטָא דָוד הַמְלָךְ לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַעֲסָק שֶׁל בָת שְׁבָע, חָשֵׁב שָׁאָתוֹ חַטָּא נְרִשָם עַלְיוֹ

אָמַר לֵיה רַבִּי אֲבָא וְהָא תְּגִינֵּן דְבַת שֶׁבַע דִילִילִיה
דָדוֹד מַלְפָא חֲוֹת מִן יוֹמָא דָאַתְבָּרִי עַלְמָא,
אַמְאי יְהָבָה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְאוֹרִיה הַחֲתִי מִן
קָדְמָת דָנָא. אָמַר לֵיה הַכִּי אָוֶרֶחוֹי דָקָדְשָׁא בָּרוּךְ
הָוּא אָף עַל גַב דָאַתְתָּא אָזְמִינָא לֵיה לְבָרְנָשׁ לְמַהֲנוֹי
דִילִילִיה, אַקְדִים אַחֲרָא וְגַסְבָּה לְה עַד דָמְטָא זְמִינִיה
דְהָאִי. בֵין דָמְטָא זְמִינִיה, אַתְהָחִיא הָאִי דָנְסִיב לְה
מִקְפֵי הָאִי אַחֲרָא דָאַתִּי לְבָתָר וְאַסְתָּלָק מַעַלְמָא.
וְקַשְׁיָה קְמִיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְאַעֲבָרָא לֵיה מַעַלְמָא
עַד לֹא מְטֵי זְמִינִיה מִקְפֵי הָאִי אַחֲרָא.

וְרוֹזָא דְבַת שֶׁבַע דָאַתְיִיהִיבָת לְאוֹרִיה הַחֲתִי (ברא茂) בְקָדְמִיתָא, פּוֹק וְדוֹק וְתְשִׁבָּה. אַמְאי אַתְהָחִיבָת
אַרְעָא קָדִישָׁא לְבָנָעָן עַד לֹא יִתּוֹן יִשְׂרָאֵל. וְתְשִׁבָּה
מִלָּה דָא. וּבָלָא רֹזָא חֲדָא אִיהוּ וּמִלָּה חֲדָא.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

לעוֹלָמִים. מה בְתּוֹב? (שמואל-ב יט) גם ה' הַעֲבִיר חַטָּאתך לֹא תָמוֹת. הַעֲבִיר אותו הרשם מלְפָנָיו.

אמַר לוּ רַבִּי אֲבָא, וְהָרִי שְׁנִינוֹ שְׁבָתָ שְׁבָתָה הַיְתָה של הַודָה הַמֶּלֶךְ מִום שְׁגָבָרָא הַעוֹלָם, לְפָה נָתַן אַתָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאוֹרִיה הַחֲתִי בְּפִי שְׁאָמְרָנוּ בְתַחְלָה, צָא וְדַיק וְתִמְצָא לְמַה נָתַנָה הָאָרֶץ הַקָּדוֹשָׁה לְבָנָעָן בְּטֻרָם שְׁבָאוּ יִשְׂרָאֵל, וְתִמְצָא דָבָר זה. וְתִבְלַ סּוֹר אַחֲרָה הָוּא וְדַבָּר אַחֲרָה.

תא חוי, דוד אף על גב דאוֹדי על חובייה ותב
בתוּבָתָא, לא אעדי לבייה ורעותיה מאנון
חובין דחַב, ומזהוֹא חובָא דבָת שְׁבָע, בגין דדַחַיל
עלִיהוֹ תִדְיר דילמָא גְרִים חד מנייחוֹ ויקטרג
עלִיה בְשֻׁעַתָא דסְפָנָה. בגין בְךָ לא אנשי לוֹן
מִינִיה ומרעותיה.

דבר אחר כי פְשָׁעֵי אֲנִי אָדָע בְּלָהוּ דְרָגֵינוּ דְתַלְיִין
בָהוּ חֹבֵי בְנֵי נְשָׂא אֲנִי אָדָע. וחתאתי נגדי
תָמִיד דָא פְגִימָוּ דְסִיחָרָא דְלָא נְפָקָא מְסָאִיבָתָא עַד
דָאָתָא שְׁלָמָה וְאַתְגִּהָרָת בְאַשְׁלָמוֹתָא. וּבְדַין אַתְבָּסָם
עַלְמָא וַיַּתְיִבוּ יִשְׂרָאֵל לְרַחַצָן דְבָתִיב, (מלכים א' ח') וַיַּשֶּׁב
יְהוָדָה וַיִּשְׂרָאֵל לְבַטָּח אִישׁ תְּחִתָּגְפָנוּ וְתְּחִתָּתָאָתָו.
וְעַם בֶּל דָא וַחֲטָאתִי נגדי תָמִיד. ולא אַתְבָּסָק
מַעַלְמָא. עַד דִיִיתִי מַלְפָא מִשְׁיחָא לוֹמְנָא דָאָתִי בְמַה
דָאָתָמֶר (זכריה י') וְאַתְ רֹזֶה הַטוּמָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ:

לשון הקודש

בא ראה, דוד, אף על גב שהוֹדָה על
הַדְּרָגוֹת שְׁתַלוּיוֹת בָּהֶם חַטָּאי בְנֵי אָדָם
חַטָּאוֹ וּשְׁבָ בְּתִשְׁוֹבָה, לא הַסִּיר מִלְבָב
אֲנִי אָדָע. וַחֲטָאתִי נגדי תָמִיד - ז'
פְגִימָת הַלְבָנָה שֶׁלָא יִצְאָה מִטְמָאתָה עַד
חַטָּא שֶׁל בָת שְׁבָע, כי פָחד עַלְיָהֶם תָמִיד
שְׁפָא יִגְרָם אֶחָד מֵהֶם וַיַּקְטָרֵג עַלְיוֹ
בְשֻׁעַת הַסְּפָנָה, וְלֹכֶן לא שְׁבָח אָתָם
מִפְנֵן וּמִרְצָנוֹ.

דבר אחר, כי פְשָׁעֵי אֲנִי אָדָע - בֶל

היא היה גיבור ציד לפני יי' על בן יאמר בגמרא
גיבור ציד לפני יי'. תא חזי, הוא היה גבר
תקופה. לובישויadam הראשון היה לבייש וזה היה ידע
למייך צידה דברירתא בהו.

אמר רבי אלעזר גמרא היה מפתיע לברירתא
למייהך בתר פולחן דעבודה זרה וזהו שליט
בأنון לובישין ונצח בני עלמא וזה אמר דאייה
שליטה בעילמא ופלחין ליה בני נשא. ואמאי אקרי
שמייה גמרא דמרד במלבא עלאה דלעילא דמרד
בעילאי ומרד בתתאי.

בأنון (דף עג ע"א) לובישין שליט על כל (ר"א שאר) בני
עלמא ומלה בזו ומרד בקמאריה ואמר
דאייה שליטה בעילמא וזהו מפתיע לברירתא אבתיריה

מהעולם עד שיבא מלך המשיח לעתיד
זהה, וזהו שליט באזתם לבושים ומגנץ
את בני העולם, וזהו אומר שהוא שליט
של העולם, ועובדים אותו בני אדם.
ולמה נקרא שמו גמרא? שמרד במלה
העליזן שלמעלה, שמרד בעלויגים ומרד
בתתוננים.

באזתם לבושים הוא שלט על כל ושארו
בני העולם ומלה בהם, ומרד ברבונו
ו אמר שהוא השליט של העולם, וזהו
מפתחה את הבריות אחריו, עד שמשך
הבריות לכת אחר עבودת העבודה

לשון הקודש
לכט, כמו שנאמר (פרק ה) ואית רוח
הטהמה אעביר מן הארץ.

היא היה גבר ציד לפני ה' על בן יאמר
בגמרא גיבור ציד לפני ה'. בא ראה, הוא
 היה איש חזק, לבושי adam הראשון היה
 לובש, וידע לצד צידה של הבריות
 בhem.

אמר רבי אלעזר, גמרא היה מפתחה את
 البرיות לכת אחר עבودת העבודה

עד דמְשֶׁךָ בְּנֵי נְשָׂא לְמַיְפֹּק מִבְּתָר פּוֹלְחָנָא דְמַאֲרִי עַלְמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בְּאַילְיוֹן לְבּוֹשִׁין יָדַעַי בְּהָזֶה חֶבְרִיא רְזָא עַלְאָה:

מַתְגִּיתִין. וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת וְדָבָרים אֲחֶדִים. רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח (מלכים א' ו') וְהַבִּית בְּהַבְנָתוֹ אֲבָנוֹ שְׁלָמָה מִסְעָ נְבָנָה וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כֹּל בְּלִי בְּרִזְלָל לֹא נִשְׁמַע בְּבִית בְּהַבְנָתוֹ. וְהַבִּית בְּהַבְנָתוֹ. וּכְיֵלָא הָזֶה בְּנֵי לֵיה שְׁלָמָה וּבְלָהו אֲמָגִין דְּהָזֶה תְּפִנָּה. מַהוּ בְּהַבְנָתוֹ.

אֲלֹא כֵּד הַזָּא בְּמַה דְּכַתִּיב, (שמות כה) מִקְשָׁה תִּיעָשָׂה הַמְנוֹרָה. אֲםַר הִיא מִקְשָׁה מַהוּ תִּיעָשָׂה. אֲלֹא וְדָאי כְּלָא בְּאַת וְנִיסָּא אֲתַעֲבֵיד אֵיתָו מְגַרְמֵיה. בֵּין דְּשֶׁרֶן לְמַעַבְדָּה עֲבִידָתָא אָזְלִיף לְאוֹמֶגֶן לְמַעַבְדָּה בְּהָ מה דְּלָא הָזֶה יָדַעַן מִקְדָּמָת דְּנָא.

לשון הקודש

בְּנֵי אָדָם לְצִאת מַאֲחָר עֲבוֹדָת רֶבֶן הַעוֹלָם. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בְּלִבּוֹשִׁים הַלְּלוּי יְזִיעִים בְּהָם הַחֶבְרִים סָוד עַלְיוֹן. מִשְׁנָה, וַיְהִי כֹּל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת וְדָבָרים אֲחֶדִים. רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח, (מלכים-א' ו') וְהַבִּית בְּהַבְנָתוֹ אֲבָנוֹ שְׁלָמָה מִסְעָ נְבָנָה וּמִקְבּוֹת וְהַגְּרוֹן כֹּל בְּלִי בְּרִזְלָל לֹא נִשְׁמַע בְּבִית בְּהַבְנָתוֹ. וְהַבִּית בְּהַבְנָתוֹ – וּכְיֵלָא הָזֶה בְּנָה אָזְהוּ שְׁלָמָה

מַאי טעמא בגין דברכתא דקדשא בריך הוא שרא על ידיו, ועל דא כתיב בהבנותו אידז אתبني מגרמייה, זה הוא אוילפא אוילפן לאומניין הייך שראן למעבד, ולא אסתלק מעיניזיו רישימו דזה הוא עבידתא ממוש ומסתכלאן ביה ועבדי עד דאתבני כל ביתא.

אָבִן שלמה מסע נבנה. שלמה כתיב חסר יו"ד אָבִן שלמה ודי. מסע דאתנטיל ואתייא ושריא עלייהו ואתעbid עבידתא (מסע דאתנטיל יון ועbid עבידתא), מסע דאנטיל יון למעבד דלא מדעתיהו. כתיב הכא מסע ובתיב ה苍ם (במדבר י) ולמסע את המחות. ומקבות והגרון כל kali ברזול לא נשמע. בגין דשפיר בזע כלא ולא אשתחמע מלה, דלא אצטראיבו לשאר בגין למעבד. וכלא באת וניפא הוה.

לשון הקודש

שנסעה ובאה ושרהה עליהם ונעשה העובדה ופסע, שנסעה ים ונעשה העובדה. מסע, שהופיע ים לעשות شيئا מךעתם. כתוב באן מסע, וכותוב שם (במדבר י) ולמסע את המחות. ומקבות והגרון כל kali ברזול לא נשמע, מושם שהשפיר בקע הכל ולא נשמע דבר, שלא הцентрנו לשאר הכלים לעשות, והכל היה עם אות ונים.

מה הטעם? מושם שברפת הקדוש ברוך הוא שירטה על ים, ועל בן בתוב בהבנותו, הוא נבנה מעצמו, שהוא למד את הפלמוד לאמנים איך להתחיל לעשותות, ולא הסתלק מעיניהם הרים של אותו המעשה ממוש, ומסתכלים בו ועושים, עד שנבנה כל הבית. **אָבִן** שלמה מסע נבנה, שלמה בתוב חסיד יו"ד, אָבִן שלמה ודי. מסע,